

NOG LANG NIET UITGESPEELD

Fedja van Huêt speelt de vriend van een aids-patiënt in Tony Kushners tweeluik 'Angels in America' uit 1990. De acteur over de actualiteit van het stuk, de grote toneelregisseurs en zijn eigen carrière. 'Het grote gevaar is om gearriveerd te raken.'

TEKST MARTIN HENDRIKSMAN
FOTO'S MILETTE RAATS

Op zijn vingers telt hij de weken die hem nog resten tot de eerste voorstelling. Een kort moment van schrik, dan een geruststellende glimlach. "Het proces van het maken, het zoeken – dat is de mooiste fase van toneel. Repeteren vind ik eigenlijk nog leuker dan spelen."

In het tweeluik *Angels in America* speelt Fedja van Huêt (34) de intellectueel Louis die niet met zijn gevoelens om weet te gaan. Als zijn vriend aids blijkt te hebben, laat hij hem achter in zijn ziekenhuisbed. Het toneelstuk van Tony Kushner toont het onbarmhartige Amerika van president Reagan waar neo-conservatieven de dienst uit maken.

Angels in America werd tien jaar geleden door Guy Cassiers bij het RO Theater geregisseerd en kreeg ook in Nederland grote bekendheid door de verfilming met Al Pacino en Meryl Streep. Van Huêt heeft zowel toneelstuk als verfilming destijds gezien. "Van allebei was ik onder de indruk, maar ik heb daar nu geen last van. Ik ben een andere acteur, maak mijn eigen keuzes. Het kan je soms zelfs helpen bij de psychologie van je personage. Dat je je in een flits herinnert hoe dat in de film ging."

TIKTAKWERK

Louis, zijn personage, praat veel in het stuk. "Hij heeft nu eenmaal veel woorden nodig voordat hij tot de kern komt", zegt Van Huêt. "Hij houdt hele verhalen over de Amerikaanse politiek, citeert uit boeken. Louis is een rationeel mens die de ziekte van zijn vriend niet aan kan. Daarom besluit hij weg te gaan."

Zijn vlucht voor de gevolgen van aids past in het Amerika van eind jaren tachtig. Het nieuwe virus was taboe, Gods straf voor homo's. Wat is de betekenis van *Angels in America* nu? "Het Amerika onder Reagan wijkt bar weinig af van het Amerika onder Bush", zegt Van Huêt. "Dat conservatisme heerst nog steeds."

Volgens hem gaat het bij Kushner niet specifiek om het aids-probleem, maar over gebrek aan betrokkenheid van de burgerij. "De massa die achterover leunt en denkt: dit zal mij wel niet overkomen. Dat is wat Kushner wil aankakten. Het is een goed geschreven ensemblestuk, tiktakwerk. Je moet heel scherp zijn om het goed te spelen."

En dat vijf uur lang. Van Huêt vertrouwt op Ivo van Hove. Hij is na eerdere ervaringen met Johan Simons en Theu Boermans de derde grote regisseur met wie Van Huêt sinds enige tijd samenwerkt. Gevraagd naar verschillen zegt Van Huêt: "Ivo doet de vormgeving van zijn toneelstukken samen met Jan Versweyvel, zijn man. Dat betekent dat de arena waarbinnen we spelen vaak van tevoren helemaal doordacht is. Ivo is ook wat esthetischer. Johan Simons betreft de acteurs sterk bij het ontwikkelingsproces. Zijn motto is vaak: ik weet het ook niet. Theu is de meest klassieke regisseur. Je wordt als acteur bij de hand genomen, tekstanalyse is heel belangrijk. Elke acteur zou na de Toneelschool verplicht een jaar bij Theu moeten spelen."

GECONTROLEERD VERLIEZEN

Hij is door al die verschillende ervaringen een beter acteur geworden, vindt hij zelf. "Ik sta steviger in mijn schoenen. Heb geleerd me niet met man en macht in een rol storten, maar mezelf gecon-

troleerd te verliezen. Dan blijf je openstaan voor samenspel. Maar het leuke van dit vak is dat je bij elke rol weer op nul begint. De onzekerheid van: ga ik het redden? Dat maakt het interessant. Het grote gevaar voor een acteur is om gearriveerd te raken. Dat je alleen nog voor een bepaald type rol wordt gevraagd en je je kunstje mag doen."

Op zijn nachtkastje ligt geen lijstje met droomrollen. "Je bent als acteur uitvoerend kunstenaar, afhankelijk van de rollen die je krijgt toebedeeld. Trouwens, het worden dan toch de geijkte dingen. *Who is afraid of Virginia Woolf*. Nee, denk ik dan: nog maar even wachten."

Hij heeft wel de afspraak met Van Hove dat hij het nodige filmwerk mag doen, zoals onlangs een Duitse verfilming van *The Buddenbrooks*. "Acteurs van mijn leeftijd zijn daar al een ster, zonder dat ze in commerciële tv-series hebben gespeeld. Ze zijn verzekerd van nieuwe rollen. Dat heb je in Nederland niet. Hier moet je maar afwachten wat er komt. Dat is jammer."

Of ziet zijn toekomst er anders uit? Er ligt een voorzichtig verzoek van Toneelgroep Amsterdam of hij niet eens een regie voor zijn rekening zou willen nemen. Hij onderkent een vaag verlangen. "Bij Hollandia was ik gewend om over alles mee te praten. Dat laat zijn sporen na." Anderzijds: "Dan ben je ineens acteur schuine streep regisseur. Ik heb het gevoel dat ik nog lang niet uitgespeeld ben."

Stadsschouwburg
1, 2, 29 maart,
16.00 uur;
8 maart,
14.30 uur (marathon)

5, 26 maart,
20.15 uur (deel 1)

6, 27 maart,
20.15 uur (deel 2)

